

14. Zsoltár.

A változások szentsége.

1. A mi Urunk Jézus Krisztus tanítása a változások szentségéről az Ő apostolainak és prófétáinak írásai szerint. Minden teremtmény mozog és változik, egyedül csak a Teremtő a változatlan, mert Őbenne nincsen a változásnak árnyéka sem. Ég és föld elmulnak és elváltoznak, de az Isten igéi soha el nem mulnak és el nem változnak. Azért aki újra nem születik vízből és Szentlélekből, nem mehet be az Isten országába; így mindenkinek el kell változnia az érte-

lem megújulása által, mert itt az óra, midőn érzel-

meink és tetteink átváltozása által új életre kell

ébrednünk, És az egész világ megégése annak nem meg-

semmisülése, hanem átváltozása és pedig megdicsőülé-

se. És mondá a királyiszéken ülő: Ime mindeneket meg-

ujitok. Új égen és új földön leszen az Isten hajléka

az emberekkel, kik az Isten fiai lesznek.

2. Cserebogár, sárga cserebogár! Honnét jöttél te

a tavasszal már? S hová leszel a bogárzás után,

Még ennek a nyárnak a folyamán?

3. Ha elköltözik a vándormadár,
S csak jövőre látja őt a határ:
Ezt még könnyen meg lehet érteni,
Mert őt csak a meleg táj érdekli.
4. Ám a bogár nagyon elváltozik:
Egyszer repül, majd földben lakozik;
S mint a bogár minden átalakul,
Ember sorsa jobbra, balra fordul.
5. A víz pára s ebből lesz a felhő,
A felhőből földre hull az eső;
Igy forog ő égen és föld alatt,
Míg az idő gyors iramban halad.
6. A mi hitünk legnagyobb titka,
Hogy ige a bort megváltoztatja,
És a bornak látható színében
Krisztus vére ott folydogál szépen.
7. Hasonlóképp a kenyér színében
Jézus teste ott van azonképen,
Mint volt az a názáreti házban,
És mint a keresztuti lázban.
8. A mi Atyánk alkotó Igéi,
Mint a kristálytisza hó pihéi
Magas égből a földre leszállnak,
S munka után oda vissza szállnak.
9. Minden éled, mozog és változik,
Az Ur kebelére kíváncozik;
Ezek között csak az ember lehet
Viperafaj Isten fia helyett.
10. Mert Atyánk megmutatta az utat,
Melyen kiki Öhozzája juthat;
Ám akinek ez az ut nem tetszik,
Sorsa lesz a saját hite szerint.

11. Ez a változások nagy szentsége,
A mi Atyánk biztos rendelése,
Benne a láthatatlan kegyelem
Gyarló embernek nyújtott védelem.
 12. Ettől függ lelkünknek üdvössége
E világ kísértő sötétjében
Hogy az ember mindazt végrehajtsa,
Mi az Isten világos parancsa.
 13. Ha ez a változásnak törvénye,
Vezess engem, Atyám, ez ösvényre.
Inkább járjak a götöngyös pályán,
Mint a rózsák széles országutján!
-

15. Zsoltár.

A Világi Rend szentsége.

1. A mi Urunk Jézus Krisztus tanítása a Világi Rend

szentségéről az ó és új szövetség könyveinek írá-

sai és a római katolikus egyház magyarázatai sze-

rint. És szóla az Ur Mózesnek mondván: Vegyétek

számba Izrael fiainak egész közönségét rokonságaik

és házaik szerint. És legyenek veletek a nemzetségek

és házak fejedelmei rokonságaik szerint. A krónikák

szerint pedig ezek előljárói valának izraelnek az

Ur minden dolgában, melyek az izraelitáktól isten-

szolgálat gyanánt tekintettek, mert az Isten volt

királyuk. Az egyház tanítása azerint pedig Áron há-

za a papi rendet jelenti, Izrael háza a világi ren-

det. És minden keresztény papságot visel, hogy áldozá-

tot mutasson be az Urnak a sziv oltárán a családi

szentélyben, Némelyek e belső papságból elég eszte-

lenül azt következtetik, hogy nincs szükség külső

papság-ra. De mi ne legyünk esztelenek!

2. Rózsabokor a domboldalon Nyílik a verőfényes

napon. Lakói a hangos madarak Csicsergő dalokat

dalolnak.

3. Körötte méhecskék zümmögnek,
Edes szülötti a kópúknak;
Simogató csókokért kapnak
Mézes harmatot a családnak.

4. Jézus egyháza: rózsabokor,
Tárva-nyitva mindenkor, *V. vagon*
Hogy a fárdat, terhelt emberek
Abban kissé felüdüljenek.

5. Mi Atyánk kegyelme napsugár:
Ebben ragyog e hatalmas vár;
Alapja törhetlen köszikla
S a pokol nem vesz erőt rajta.

6. Szeliden tüzel egy égi fény
E templom szentélye közepén,
Mit pünkösdkor meggyújtott benne
A Szépség és Erő Istene.

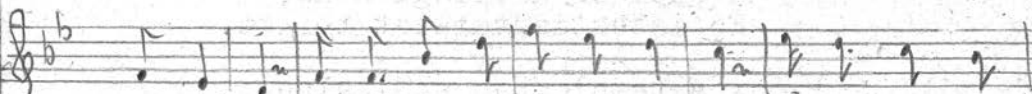
7. Ez vonzza ide a lelkeket,
Kiket a vadállat fenyeget,
Mert csak Ő menthet meg egyedül
Mindent a végső enyészettől.
8. Az egyház-épület két fala,
Mi a tetőzetet fenntartja:
A papi és a Világi Rend,
Ép istentiszteletet teremt.
9. Papok a templomban szolgálnak;
A hívő papja a családnak,
Hogy a tűzhelynek szentélyében
Minden istentisztelet legyen!
10. Külső papság az ígét veti,
A belső azt hiven cselekszi;
Tett nélkül, aki csak hallgatja
Az ígét, önszívét megcsalja.
11. A családi szentély csarnoka
Az igazi törvényiskola,
Abban ismeri meg az elme,
Hogy mi a törvények szelleme.
12. Im ezért zugjon az orgona
És vele a hivek ifjona
Szózata fel, a magas égbe
A nagy Isten dicsőségére!
13. Mi hát, kedves atyámfiai,
Ne féljünk Erte élni, halni,
Mert ez nem a végső pusztulás,
Hanem a dicső feltámadás.
14. És aki hü lesz mind halálig
S győzedelmes koporsójáig:
Annak adja Jezusunk legott
A fényes Hajnali Csillagot.

16. Zsoltár.

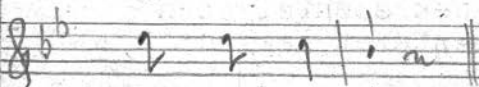
A családi szentélynek.

1. Ne menj, rózsám a tarlóra; Gyenge vagy még a

sarlóra! Ha megvágod kis kezedet, Ki süt nékem

lány kenyeret?

2. Ne menj, kis lány, a színpadra!

Minek vonnád te magadra

A fajtalan tekintetet?

Megperzseli az lelkedet!

3. Ne menj, szivem, a moziba,

Mert az veszélyes galiba;

Felcsigázza vágyaidat,

S a bűn lelke majd elragad!

4. Ne menj, édes, bálba, táncba,

Semmiféle preferáncba:

Tele van az kísértettel,

Ki az alvilágból jött fel.

5. Ne menj, kedves, a korzára

Udvarlókkal karonfogva,

Mert ha az uccán jársz, meglásd,

Sáros lesz a ráncos csizmád!

6. Ne kíváncsoz a világba:

Üres annak minden csábja;

tele van az sötétséggel,

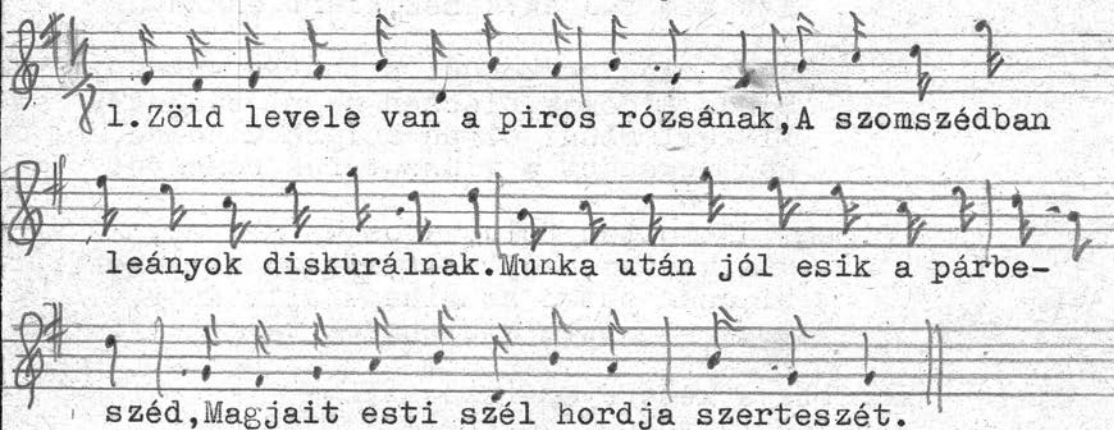
Szegény lányok ott esnek el.

7. Ne menj, babám, a vásárra,
Hol a lányoknak van ára;
E sorstól Isten mentsen meg:
Élve el ne temessenek!

8. Maradj, rózsám, a tűzhegynél,
E szent tűznél melegedjél,
Mert te vagy az én reményem,
A családnak szemefénye!.

17. Zsoltár.

A családi szentélynek.

1. Zöld levele van a piros rózsának, A szomszédban
leányok diskurálnak. Munka után jól esik a párbe-
széd, Magjait esti szél hordja szerteszét.

2. Beleillik ez ügykörbe mindenki:
A falu apraj, nagyja egyenkint,
Öreg asszony, ifju leány és legény,
Itt főződik mindenféle esemény.

3. Nem maradhat titokban oly érzemény,
Amit meg nem világít e lidércfény;
Mindenkinek megvan saját listája,
S mint tükörben ráismerhet magára.

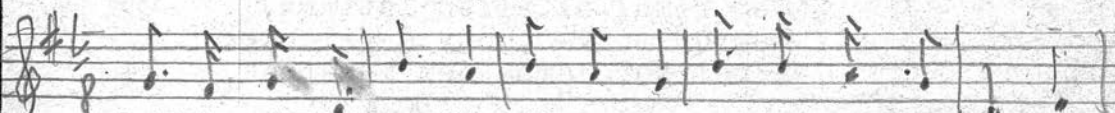
4. Halljátok, lányok, én nektek mit mondok:
Nálatok is van biztosan vakondok,
Felturja a virágos kertecskét,
Ahol sétálni szoktatok kettecskén.

5. Mennyivel gazdagabb lenne a falu,
Ha egy kicsit simább lenne a gyalu,
S deszka helyett papirlapra kerülne,
Kire irva van az Isten törvénye.
6. Ebből ki is olvashatná mindenki,
Ami a leányokat érdekli:
Hogy milyen legyen az ő hü ábrájuk,
Ha házunkat fenntartani kívánjuk!
7. Máskülönben összeszedik rakásra
Falú népét, mint a krumplit a zsákba;
Elszállítják ide-oda vagonban,
Azt sem tudják: kibek, kiért és hova?
8. Egyszer csak megkondul a bus harangszó,
Nincs áldomás, nincsen semmi bucsuzó;
El kell menni olyan helyre, vidékre,
Hol megszűnt a visszatérés reménye!
9. Megszűnt ottan falu, város és nemzet,
Ami kedves, szép volt, minden elveszett;
Nincsen ottan semminemű alkotmány,
Csak a puszta mindennapi takarmány.
10. Ebbe a keserű szétszóratásba
A lányoknak ^{van} sok beleszólása ~~van~~:
Ha ajkukon a beszéd szentség volna,
Távozná tőlünk az ellen hatalma.
11. Az Igének van oly bűvös ereje,
Mit beléje lehelt Isten Szentlelke,
Hogy ~~előtte~~ porbaomlik a fegyver,
Ami minden szentet a porig lever.
12. Jöjjetek hát össze a párbeszédre
Mindig az Ur Jézus Krisztus nevében,
Hogy köztetek lakozzék a jó Atya,
Mert Nélküle Őt senki sem birhatja.

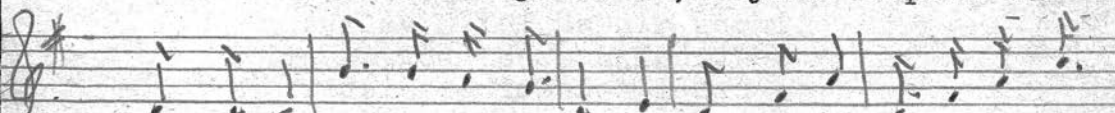
13. Itt aztán a társalgásnak veleje
A mi Atyánk örökös szent törvénye:
Mint kell magvát a kis kertbe ültetni,
Hogy gyümölcsét élvezhesse mindenki.

18. Zsoltár.

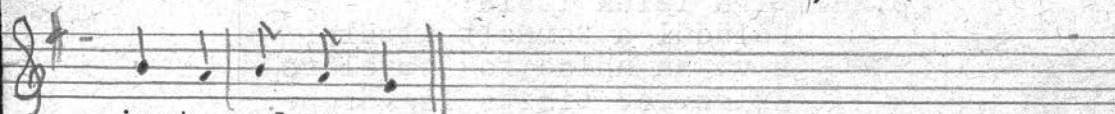
A Szentlélekhez.

1. Ezt a kerék erdőt járom én, Melynek templom van

a közepén; Abban lakik az én Istenem, Kihez keze-

imet emelem.

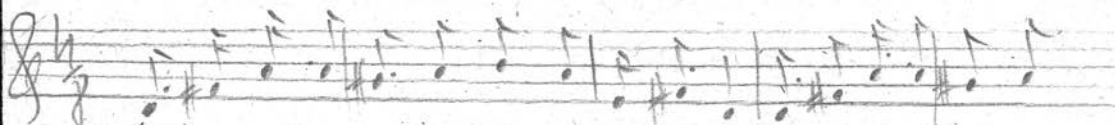
2. Ez az Isten szép fehér Galamb,
Kinek szava kedves kis harang.
Bennem minden napon megszólal,
Édes szavaival vigasztal.
3. Hét tollak vannak szárnyaiban,
Ezekkel száll fenn a magasban;
Az Ő röptében gyönyörködöm,
Mert azt nézni: tiszta, szent öröm.
4. Az egyik toll lelke: BÖLCSESEG;
Olyan ez, mint mikor mécses ég,
Hogy e világ sötéttségében
A bölcs ember sárba ne lépjen.

5. A másik toll lelke: ÉRTELEM,
Annak az ereje végtelen,
Mivel megújulása szerint
Elváltozik minden fejünkint.
6. TANÁCS egyik tollnak a lelke;
Ezzel szívemet megihlette,
Hogy Őt tiszta szívből szeressem
S a szomszédokat meg ne vessem.
7. ERŐSSÉG a jellem vonása,
Nem rémül az ellen láttára,
Nagyon tudván, hogy a félnékek
A mennyországba nem mehetnek.
8. Megint más lélek a: TUDOMÁNY.
Tudós minden lélek, valahány
Megtanulja az Ur törvényét,
S ezzel rendezi be életét.
9. ÁHITAT a lélek itala:
Felüdül a terhelt általa;
S vigan halad tovább előre
Az eszmék tiszta légkörébe.
10. ISTENFÉLEM a jó kezdet ;
Jól végez az, aki így kezdett,
Mert nem halál annak a vége,
Csak a test csendes szendergése.
11. Ezek ismerete: szeretet,
Ez meg a gyakorlásra vezet.
Tudás és cselekvés az élet,
Az igazság, ki nem ér véget.
12. Ez az a világos ismeret,
Mellyel jól választani lehet
Élet és halálnak között,
Mint azt ammi Atyánk közölte.

13. Jöjj el, jöjj el hozzám, Gala, bom!
Testem, lelkem Néked átadom.
Csak azt kérem Tőled: ezután
Szivből szeresselek igazán.

19. Zsoltár.

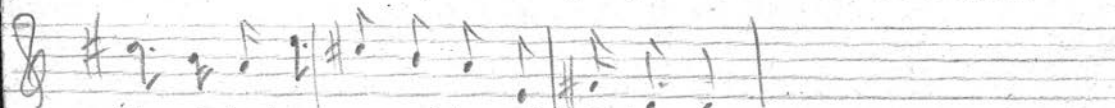
A védekezés szentségéhez.

1. Édes anyám, nem tudok elaludni: A kapuban legényt

hallok beszélni. Édes anyám, eressen ki hozzája:

Almaimban szenvedtem ő miatta.

2. Édes lányom, ráérsz te még kimenni,
Ráérsz te még a légennyel beszélni.
Mégis, mégis, ha kimennél hozzája
Mit mondanál neki a kis kapuban?

3. Megmondanám, hogy én őt hön szeretem,
Hogy szívesen hozzá fűzöm életem;
Csak azt kérem, hogy ne féljen senkitől,
Mert a bátor soha senkit meg nem öl.

4. Megmondanám, hogy gyilkos csak a gyáva,
Aki balgán azt gondolja magában,
Hogy úgy lesz csak biztonságban ő élte,
Hogyha saját embertársát megölte.

5. Am az ilyen hős nagyon is csalódik,
Előbb-utóbb biztosan becsapódik,
Mert mindaz, ki fegyvert fog a kezébe:
Fegyver által leszen szomorú vége.

6. Krisztus Urunk világosam megmondta,
Hogy ezt teszi a gyilkosságnak atyja,
Nem pedig a mi mennyei jó Atyánk,
Ki az égből visel gondot mireánk.
7. Jaj lesz egykor majd annak a szent papnak,
Akit az égi birák rajtakapnak,
Hogy megáldja a testi fegyvereket,
Mikkel irtják a szegény embereket!
8. Édes lányom, látom a te lelkedet,
Akit eddig a bűn be nem szennyezett.
Menj, és tisztán tartván szent edényedet,
Vezesd jóra a te hű legényedet.

20. Zsoltár.

A védekezés szentségéhez.

1. Ne menj, fiam, katonának, A fegyver szolgálatá-

nak: Lejárt már annak idője, Hogy az ember

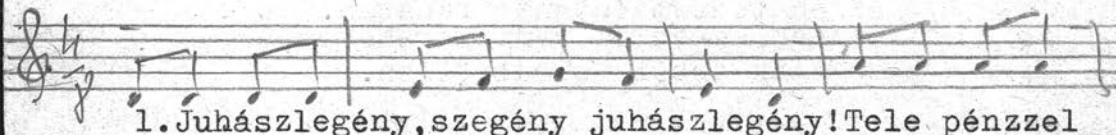
társát ölje.

2. Eltűnt hősink sokasága
Vagy csatában vagy fogságban;
Valamint a rét virága,
Kit a nagy kaszás levága.
3. És akik meg hazajöttek,
Koldustarisznya előttük;
Mehetnek a nagy világba
Vándorbottal szolgására!

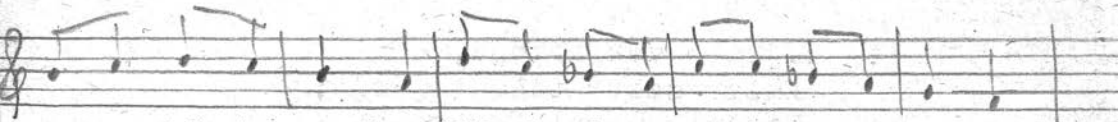
4. A bujkáló vaklármája,
Eszeveszett táncát járja;
Sippal, dobbal fog madarat:
Ki a tüztől hátul maradt.
5. Nincsen itten más megoldás:
Csak az Isten-törvény tartás,
Ez a védelem szentsége:
Ember a társát ne ölje!
6. Isten a harcot nem tiltja,
Hanem arra finomitja,
Hogy ne harcolj vassal, tüzzel,
A szellem erejével tüzelj!
7. Győzd meg a bűnöst vétkérel,
Hogy a bűnek ösvényéről
Térjen Krisztus keresztjéhez,
Ki mindent szépen elrendez.
8. Szellem a test mozgatója,
Tetteinknek kormányzója,
Am legyőzni a szellemet
Testi fegyverrel nem lehet!
9. Így győzte le a világot
Szeretettel, mitől lángolt
Jézus Szive, Krisztus lelke:
Aldott legyen mindörökre!

21. Zsoltár.

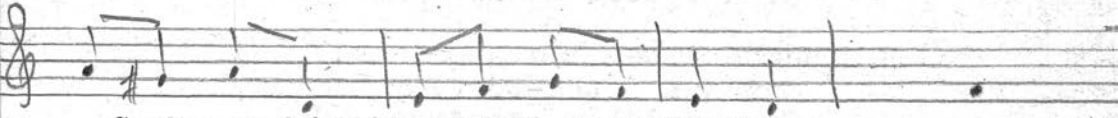
Kisértés ellen a védekezés szentségében.

1. Juhászlegény, szegény juhászlegény! Tele pénzzel

ez a kövér erszény.Néked adom erszényem cserébe:

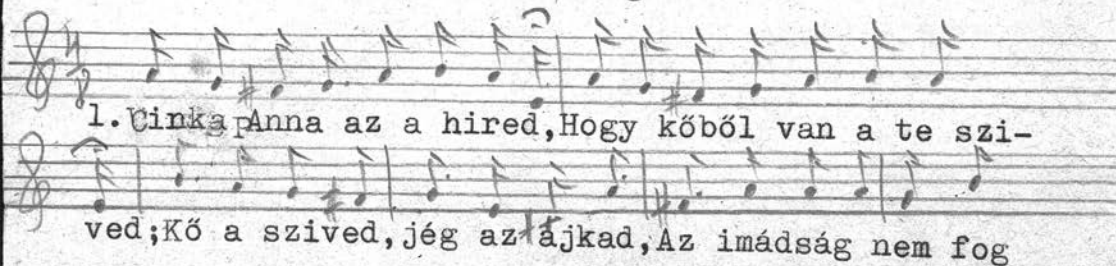
Csak egy kicsit engedj a cserénybe.

- 2.Mit keresnél a juhok aklában?
De ki is vagy te egyáltalában?
Honnét jöttél a mi vidékünkre,
S micsoda szél hozott téged ide?!
- 3.Én vagyok a világ bolygó lelke,
Kinek fügefáját megigézte
Az Emberfia,mikor ott jára,
Abban a híres Palesztinában.
- 4.A pásztorok ime elfutottak,
Téged pediglen magadra hagytak;
Nem is tudja meg senki a titkót,
Hogy a bujdosó aklodban is volt.
- 5.Ha nincs pásztor arra van a béres ,
Hogyha jönne az a rabló,véres-
Száju az én ellenző farkasom:
Nálam semmit le ne arathasson.
- 6.Ha rám hallgatsz,te leszel a titkár,
Vagy ha tetszik,lehetsz nálam bankár,
Mert én urasan meg is fizetek,
Aki nálam szolgál,mindenkinek.
- 7.Nem kell nékem más cifra ruhája;
Az én testem Istenem ruházza.
Megvan nekem szerény keresetem,
Megélek abból becsületesen.

8. Nézd e tájat -s gyönyörű vidéket,
S mi ezen túl messze földre széled:
Ha imádasz, mindezt néked adom,
S tiéd leszen a világalalom.
9. Távozz tőlem szerencsétlen sátán!
Ne kísértsd az embert e föld hátán,
Te is csak Jézusunkat imádjad,
Ki pokolra veti te fajtádat.
10. Ha te Paleszthinából kijöttél,
S oda visszatérni is szeretnél:
Eredj hát vissza Paleszthinába,
Én maradok csak Isesztinába.
11. Mivel Palesztina Baálnak akla,
Mint azt a név értelme mutatja;
Úra annak a hazugság atyja,
Hamis annak minden gondolatja.
12. Isesztina neve én hazámnak,
Ide kötnek engemet a vágyak;
Ez a világ Ős Atyánk országa,
Ennek Jézus örökös királya.
13. És elment a bérestől a sárkány,
Megmaradt mind az ártatlan bárány;
Eljövének mennyből az angyalok:
Szolgáltanak a béresnek azok.

22. Zsoltár.

A nemzés szentségéhez.

1. Cinká Anna az a hired, Hogy kőből van a te szí-
ved; Kő a szived, jég az ajkad, Az imádság nem fog

rajtad-Cinká Panna!

2. Imádság az én beszédem,
A te szived így kérlelem:
De hiába imádkozom:
Szived marad csak köhalom-Cinká Panna!

3. Jézus hive szentül csókol,
Mondja maga az apostol;
De jég marad a te ajkad,
Csókot nekem sohasem ad-Cinká Panna!

4. Szent csók a sziv lehellete,
A kérdésnek felelete;
A lelkek így érintkeznek,
Hogyha beszédbe kezdenek-Cinká Panna!

5. Aki ilyen csókot nem ad,
Elárulja Emberfiát,
Miként Judás cselekedte,
A szép getszemáni kertben-Cinká Panna!

6. Mikor a törvényt beszélem,
Lepereg rólad beszédem;
A te csevegő ajkad,
Az első szónál elakad-Cinká Panna!

7. Elzártad a te szivedet,
Szemen abba nem tekinthet;
A te lelked titkos kamra,
Vaspánt annak a lakata-Cinká Panna!

8. Virág Anna az a hired,
Hogy vajból van a te szived:
Tűz a véred, láng az ajkad,
Jaj annak, aki reád akad-Cinká Panna!

9. Káprázat a tekinteted,
Ígézet a te beszéded,
Kacagásod bűvös hangja
A fiukat elragadja - ~~Cirka~~ Panna!
10. Játszadozol a legénnyel,
Mint a macska az egérrrel;
S aki egyszer rád tekintett,
Annak szive vérzik érted - ~~Cirka~~ Panna!
11. De én tégedet siratlak,
Mint siratják a holtakat,
Mert a lelked meg van halva
S imádóid ravatala - ~~Cirka~~ Panna!
12. Akiket elcsábitottál
Es magad után rántottál:
Felened kell értök egyszer
Atyánk előtt, s te elveszel - ~~Cirka~~ Panna!
13. Térj vissza józan eszedhez,
Jézusod előtt esedezz,
Hogy váltson meg a haláltól:
A test bálványozásától - ~~Cirka~~ Panna!
14. Ő a te jogos jegyessed,
Téged Magának eljegyzett
Akkor, midőn megszületted
Édes anyád puha keblén - ~~Cirka~~ Panna!
15. Mért pazarlod bájaidat
Üres élvezetek alatt,
Mikor néped haldokolva
Egyre süllyed a nyomorba - ~~Cirka~~ Panna!
16. Tekints az Emberfiára,
Ki Magát a keresztfára
Hagyta egyszer feszítettetni,
S érted áldozattá lenni - ~~Cirka~~ Panna!

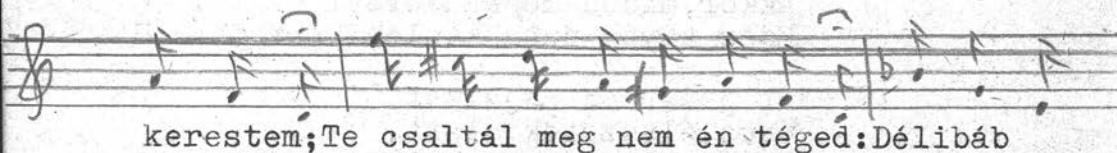
17. Így fizetsz te Megváltódnak
S tenszülődnek, a magyarnak:
Táncolsz, kacagsz a sírhalmon
Hol té áldozatod vagyon - ~~Cirka~~ Panna!
18. Sirasd immár büneidet
Gyászold sötét vétkeidet;
Üzd el magadtól a sátánt,
Aki téged pokolra ránt - ~~Cirka~~ Panna!
19. Csókolgasd ama lábakat,
Kik érted keltek-jártak;
Könnyeiddel áztatgassad,
Fürtjeiddel simogassad - ~~Cirka~~ Panna!
20. Térj a család szentélyébe,
Annak is a szentségébe:
Lelkedet így meg mentheted,
S becsületben lesz emléked - ~~Cirka~~ Panna!

23. Zsoltár.

A nemzés szentségéhez.

1. Nem ver meg engem az Isten, Hogy szeretőt mást

kerestem; Te csaltál meg nem én téged: Délibáb

volt a hűséged.

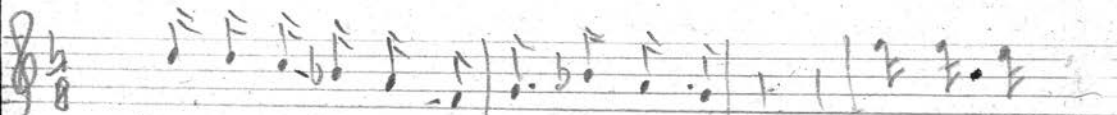
2. Iskolába nem járattak,
Olvasni nem tanítottak;
De szemedből kiolvasom,
Hogy szivedben bánat vagyon.

3. Mért bánkódsz, kis angyalom,
E keserves válaszuton?
Hisz tenéked jobb sorsod lesz
Ha a gazdaghoz mégy férjhez!
4. Felöltöztet szép ruhába
Pántlikával felcifrázva;
Nyakadon lesz gyöngyfüzére,
Hintón járhatsz a misére.
5. Irigyelni fog mindenki,
Ellenséged nem lesz senki;
Körülvesznek jó barátok:
Mulatni járnak hozzátok...
6. Mégis, mégis, tudja Isten,
Hogy mi van az én szivemben;
Mintha susognák a gondok:
Nem igen leszek én boldog!
7. A gazdagság ragyogása
Nem én lelke boldogsága;
Szegénységben nevelkedtem:
Nincs másban sok reménységem.
8. Hiába törjük fejünket
A jövő titkai felett;
Hiába az ember gondja:
Azt az élet majd megmondja.
9. Bánatidnek kutforrása
Tenzivednek vallomása:
Csak az a hang szól szivedből,
Mit Atyánk mondott először.
10. Mert mi Atyánk megmondotta,
Mikor az embert alkotta:
Csak ketten lesznek egy testben
Majd boldogok együttesen.

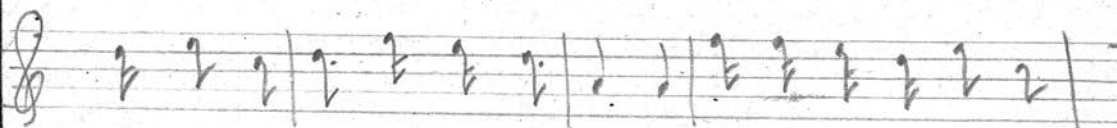
11. Akik egymást megszerették,
S lélekben el is jegyezték:
Nem válhatnak el egymástól,
Mig testükben élet lángol.
12. Mert a válás oly sebet üt
A páros szíven mindenütt.
Hogy az soha be nem gyógyul,
Hanem gyákran meg-megújul.
13. Hiába mennek szét ezek,
Hiu minden igyekezet:
Együtt kell majd megjelenni
S Atyánk előtt letérdelni.
14. És az ész mindezt jól érzi
S holtát minél inkább nézi:
Annál jobban int a lélek,
Hogy az első csók feléled!
15. Jézusunk is megmondotta,
A fél el nem válhat soha;
Lehet százfelé szerelmes:
Csak az első az érvényes.
16. Emlékedet én megőrzöm,
Hü szívemben örökösön;
Nem fordulhatok sehova
Uj viszonyokra gondolva.
17. Inkább lemondok a vágyról
A családi boldogságról:
Csak Istenben kereshetek
Uj szeretőt a lelkemnek!

24. Zsoltár.

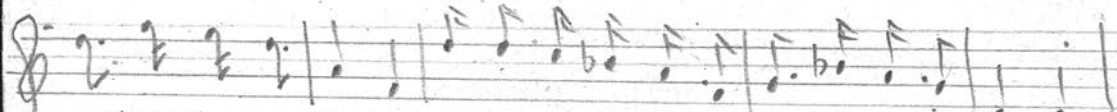
Az elhurcolt magyarokról.
A szerzés szentségéhez.

1. Udvarom, udvarom, kerek kis udvarom! Nem seper

már téged az én gyenge karom; Sepertem eleget, seperje

már-más is, Elvisznek a csehek, deportálnak már is!

2. Udvarom, udvarom, kedves kis udvarom!
Belelépett egy nagy, irgalmatlan barpm;
Letiporta annak minden kis virágát,
No de a jó Isten mindent, mindent meglát.

3. Udvarom, udvarom, drága kis udvarom!
A te képed elfeledni nem akarom.
A Kárhozá vigyen a sors kemény keze,
A te szépségedről mindig emlékezem.

4. Áldjon meg az Isten, aranyos udvarom!
A te seprűdet más gazdára hagyom...
Meggyalázott testem rabveríték mossa;
Az életem már: szegény Krisztus sorsa.

5. Áldd meg, Isten, áldd meg a mi hóhérinkat,
Kiket a szerencse puha ölén ringat.
Ne legyen ez bűne a véres kezeknek,
Mert nem tudják ezek, hogy mit cselekszenek.

6. Ne sirj, lekem, ne sirj kicsiny udvarodért,
A csapásért, mit az Isten keze rád mért.
Lebegjen előtted Krisztus véres arca,
S a sátánnal vivott győzedelmes harca.

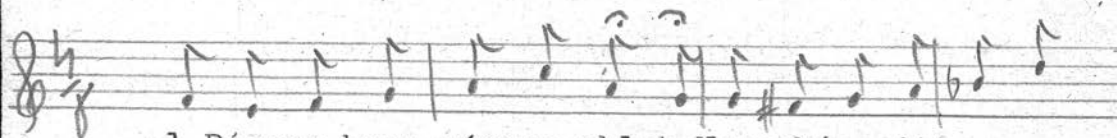
7. Mert a mindenható mennyei jó Atya,
Ki jutalmát mindnek érdem szerint adja,
Egyszülött Fiának sem kedvezett akkor,
Mikor reá rohant a sok gonosz lator.

8. Kövesd szent Fiamat, hűséges magyarom!
Mindig veled leszek gyötrelmes utadon.
Krisztus országában lesz majd velem részed,
Mert én fájdalmimban ma szültelek téged,

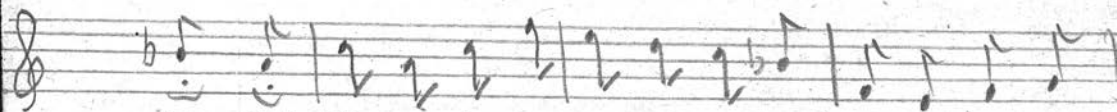
25. Zsoltár.

Az elhurcolt magyaroknak.

A szerzés szentségéhez.

1. Rácsos kapu, rácsos ablak, Nemsokára itten

hagylak. Elmegyek én messze földre, Magam

sem tudom, hogy mőrrre! x)

2. Csak azt tudom, hogy mennem kell,
Hogy kísérnek fegyverekkel,
Hogy a sorsom szolgaság lesz
Annál, ki vásáron megvesz.

x) varkerti lapkölés

3. Tudom, hogy hősök, katonák
Kis falunkat körülfogják;
Bezsuppolnak mindjárt, nyomban
Marhaszállító vagonba.
4. Tudom, hogy a bánat megöl;
Megfosztanak gyermekintől,
Hitvesemtől, s csak megamban
Élhetek, mint lekobzott fa.
5. Áldott legyen annak keze,
Ki keresztjét rám helyezte;
Legyen meg szent akaratja
Annak, ki mindnyájunk Atyja!
6. Titeket meg arra kérlek,
Édes népem, jó testvérek:
Maradjatok hivek Hozzá,
Ki nekünk az üdvöt hozá.
7. Ti pedig, kik uralkodtok,
S veritek, ki szolgatárstok:
Nektek is üt majd az óra,
S elszólít a számadóra..
8. Jézus Isten hamar eljő,
Hozza Őt sok fényes felhő
Itélni a büszke győzöt
És azt, akit ez legyőzött.
9. Megfeszített Ut Jézusom!
Ime Hozzád imádkozom:
Emlékezzél országodból
Veled megfeszült magyarról!

26. Zsoltár.

Hála a menekülésből visszatértekért.

1. Valaki járt az ablakomnál, Valaki bekopogtatott;

Valaki bucsucsókot intett; Valaki messze távozott.

2. Valaki járt az idegenben,
Valaki sokat könnyezett;
Valaki otthonát kereste
Valaki visszaérkezett.

3. Te voltál a külföld vándora,
Te voltál, édes gyermekem!
Te voltál hűséges vezére:
Te voltál, édes Istenem!

4. Dicsőség, hála és imádás
Nevednek jószágos Atyánk!
Ezután csak Téged szertünk,
Viselj hát mindig gondot ránk!.

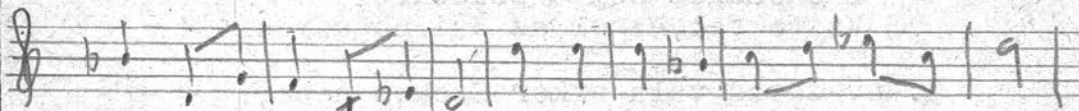
27. Zsoltár,

A tanúság szentségéhez.

Bileámnak, a pogány papnak jövendölése.

1. Ha bemegyek, ha bemegyek a templomba, Rávetem a

szemem a zsidókra: Teszek nekik olyan vallomást,

Soha többé el nem felejtjük mi egymást.

2. És kiment Bilejam, a pogány próféta
A hegyre, hogy a zsidót átkozza,
Mégis olyan áldást vett elő,
Mit igazolt a későbbi szent jövendő,

3. Mert az Ur mondá meg a fehér embernek,
Mit jövendöljön az Ő népének,
Hogy ott támad Jákob Csillaga,
Hol a sátoroknak látszik szent temploma.

4. Bilejam a zsidókat úgy megigézte,
Midőn táborukat végignézte,
Hogy még ma is megemlegetik,
Valahányszor a Bibliát előveszik.

5. És a Csillag valóban is megjelent,
Megállott Betlehemnek felette,
Megtatván azt a Csillagot,
Kinek vére a Golgotán úgy csillogott.

6. E Csillag vezérli most a nemzeteket,
Aki szeliden az üdvre vezet;
De vasvesszével kormányozza
Azt, ki magát Istennek fel nem áldozza.

7. A napkeleti bölcsek is megmondották,
Mikor keresték zsidók királyát,
Hogy e Csillag zsidók királya,
Mint azt hirdeti Pilátus kiáltványa.
8. A zsidók meg azt hirdetik a zsoltárban:
Krisztusnak papi méltósága van,
E papságot nem a zsidókról
Vette fel, hanem az ősi pogányokról!
9. Nevezetes vala akkor Székem népe,
Mikor Ábrám Kánaánba lépe,
S az igaz Isten papja vala
Melkizedek, a székemek nagy királya.
10. Ennek rendjén viseli Jézus papságát!
Hogy Benne a népek Istent lássák!
Senki Őt joggal el ne vesse:
Sem a zsidók sem pogányok nemzetsége!
11. Ezt hirdeti a fehér s a veres karja,
Bár a veres ezt még nem akarja;
De nincs messze már az az idő,
Hogy e Csillag az ő szívében is feljő!
12. Nem akarta Bilejam sem Őt áldani,
Mégis kellett a valót mondani;
Öntudatlanul is mondja ám:
Jézus királyságát a makacs Krasznejám.
13. A fehér ember a verest megáldotta,
És ez által áldott lett önmaga;
Mert ez az Ur Isten parancsa:
Áldott legyen, aki a verest megáldja.
14. De a veres a fehérret megátkozta,
És így átkozott lett önönmaga,
Mert ez is az Urnak parancsa:
Átkozott lesz, ki a fehérret átkozza!

28. Zsoltár.

A kívánság szentségéhez.

1. Képeddel alszom el, Képeddel ébredek;
Mind nappal, mind éjjel Csak Érted szenvedek!

2. Kereslek mindenütt, Ahányszor szivem üt;
S bár ott vagy mindenhol, Még sem látlak sehol!

3. Csak Te vagy mindenem, Én édes Istenem;
Testem Rád nem eszmél, Lelkem Rólad beszél.

4. Ahol nő egy fűszál a földből, Hozzád száll;
Hol mozdul egy állat, Sóvárog Utánad.

5. Ha susog a szellő, Ha villog a felhő,
Mind csak azt hirdeti: Itt lakik Valaki!

6. Sóvárog Utánad Vágyam, ha feltámad;
Nem hagy semmi békét, Sem nyugodt pihenést.

7. Nem mozdíthat elő Semmit az ész, erő;
Hozzád csak a hitnek Szárnyai vihetnek.

8. Ha meg nem foghatlak, Titkon imáhatlak,
Csak a Te szent neved Köt össze Teveled.

9. Csak ez a tiszta vágy Kapcsol engem Hozzád;
Ez éltet engemet: Nélküled elveszek.

10. Undor és hiuság Minden más kívánság,
Ha mindjárt bére lesz Az egész nagy világ.

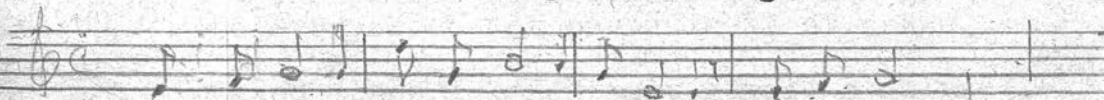
11. Nem kell más vagyona Sem a más asszonya;
Nem kell az idegen Java semmiképen.

12. ~~Nem kell ember vére~~

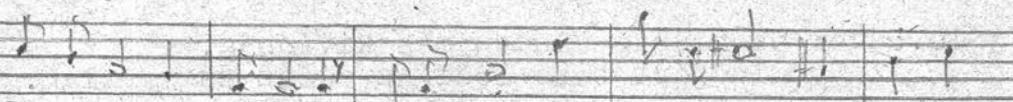
12. Nem kell ember vére A bosszu kedvére,
Inkább az ellenség Legyen a nyertes fél.
13. Nem kell a hatalom, A népi uralom;
Inkább feláldozom Érted szabadságom.
14. Nem kell az élvezet, Mi Tőled élvezet;
Sem kék sem szenvedély Sem bármi lidércfény.
15. Nem kell a pénz, arany Seminó alakban;
Megöli szívemet Ez a temérdek szemet.
16. Nem kellnek fegyverek, Hogy mást legyőzzenek,
Mert minden győzelem: Győztesnek mély verem.
17. Szem, test kívánsága A lélek halála;
Éltünk kevélysége Lelkünk vesztesége.
18. A birvágó ösztöne Vakító szemfényre
Rabságra vontatott Minden gondolatot.
19. Az én sok bűneim Fellege résein
Csak kis reménysugár, Ami szívemben jár.
20. Kivánság szentsége Lelkünk üdvössége,
Mit felfog az eszünk, Ha józanok leszünk.

29. Zsoltár.

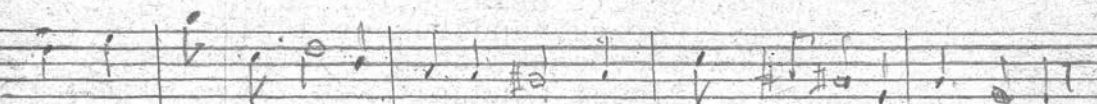
Levél a kívánságok szentségében.

1. Mély a Rima, zavaros, ha megárad; Rima partján

Busulok én utánad. Zúgva jönnek, zúgva mennek uszó

habok: Haj, de én a Rima partján csak magamra maradok.

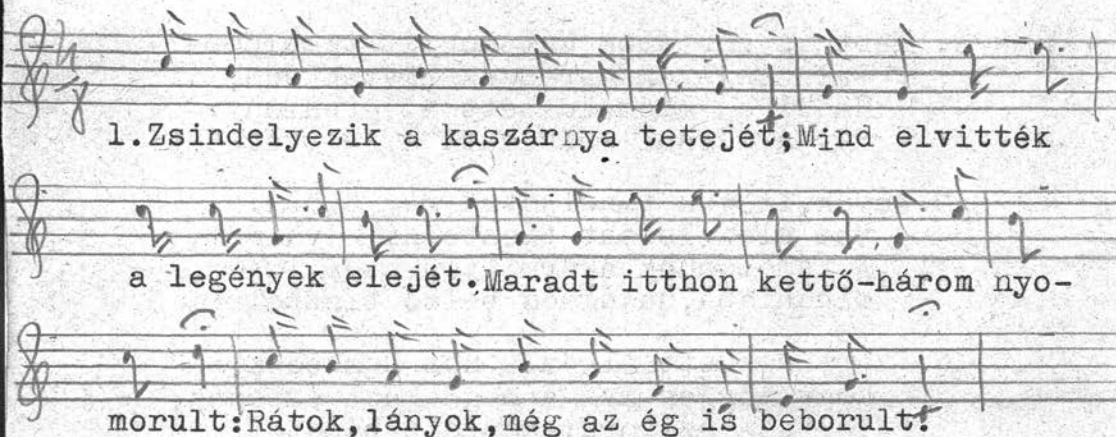
2. Rima vize nem áll meg utján soha,
Inkább vigan csobogva halad tova;
Közben fel is veszi a mellékfolyókat,
Szép csendesesen levezti a tengerbe azokat.
3. Usznak rajta kisebb-nagyobb csolnakok
Szállingóznak mindenféle utasok;
Mindegyiknek zsebében van utlevele
Fütyörészve be is járhatja a világot vele.
4. Nekem nincs más barátom csak : a remény;
Nem is kell már semmiféle nyereség,
Mert ő benne birom a boldog Szentlelket,
Aki engem Rima vizén tihozzátok elvezet.
5. Egyszer csak felpattanok egy csolnakra,
Melyiket a Rima vize usztatja,
S szép csendesesen elevezek tihozzátok,
Ahol ti a Rima partján levelimet várjátok.
6. Mert a Rima élet vizét jelenti ,
Melynek mi vagyunk parányi cseppei;
Ámde cseppekből lesz a hatalmas folyam,
Aki a végtelenség örök tengerébe zuhan.
7. E nagy folyó partján van egykicsiny ház:
A kellerbergi magyar Meseszínház;
Aranyos annak ablaka és kapuja,
Oda bejutni igyekszik tolakodva sok puja.
8. Fiuk, lányok csodálkozva hallagtják,
Hogy s mint éltek az ókori szentatyák;
Milyen szép volt akkoriban még az élet,
Mikor senki a rípsz utra, a nyomorba nem
lépett.

9. Szerepelnek itt óriások, törpék,
Manók, lidércek, tündérek és lepkek;
Ezekből szövődnek össze a szép mesék,
Hogy a színész gondjait kis időre elte-
messék.
10. Bizzatok, Gyermeğim, a mi Atyánkban,
Aki vigyáz a legapróbb parányra;
Nem fogtok Hozzá imádkozni hiába,
Ha Ő leszen szívetekhek, lelketeknek
királya.
11. Ha rátekint a kis Meseszínházra,
Felvirul annak az egész határa;
Építi Ő tiveletek ott naponta,
Hol azt a ti szerelmetes hitetek meg-
alkotta.
12. E színház lesz az a törvényiskola,
Hol a farkas a bárányt megcsókolja;
Együtt lesznek a tigris és a mérges kigyó
S nem marja meg soha többé azt az embert,
a ki jó.
13. Jézusunk is^a legnagyobb titkokat
Kis mesékben mondta el a nagyoknak,
Hogy az egyszerű ember is mérthesse
S bő gyümölcsöt teremjen szívében a
megért mese.
14. Viszont a legműveltebb emberek is
Látván e titkok csodás mélységeit:
A mi Atyánkhoz őszintén megtérjenek,
És a földi zarándokság alatt békén él-
jenek.
15. Tanuljatok a magvető Mestertől
Mesét szóni tündöklő szép eszmékből,
Hogy a kicsinyek abban gyönyörködjenek,
A nagyok meg egyre jobban el is mélyed-
hessenek.
16. Ha majd ezen eszméket meglátjátok
Sugaraikat hintik le Reátok;
A Ti büvölő varázshotoknál fogva
Minden hallagtó a Ti beszédeteknek lesz
fogylya.

17. A világi szentségek e csillagok,
Ezek közül mindegyik mint nap ragyog;
Ezek átvezetnek az éj sötétjében
A hullámzó, a keserűvizü, zugó tengeren.
18. Akkor lesz a Meseszínház nagy templom,
Hová zarándokol a sokadalom,
S úgy leszen az mostan is, mint volt régente,
Hogy a hü nép az Urat színházában is tisztelte.
19. Atyánk adja Rátok bő áldásait:
Mind meglegyen, amit bir az erős hit;
A Meseszínházban egymást viszontlássuk,
Miz Atyánkat, Jézust és Szentlelkünket imádhassuk.

30. Zsoltár.

A törvény szentségében.

1. Zsindelyezik a kaszárnya tetejét; Mind elvitték
a legények elejét. Maradt itthon kettő-három nyo-
morult: Rátok, lányok, még az ég is beborult!

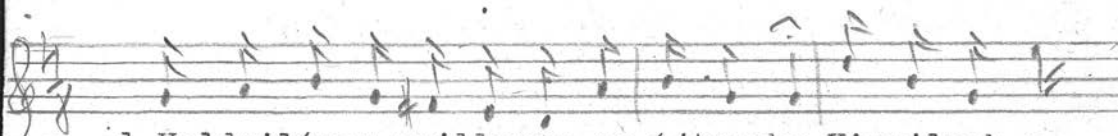
2. Sorsotokat most már sirathatjátok
Apák, anyák, gyermekek és leányok!
Nem jól imádkoztatok szegény apák
Mikor még a puha fészket rakhatták.
3. Elhullott a nemzet színe, virága
Vagy elvitték a szomorú fogságba;
Számítalan elvándorolt, elmenekült:
Árván maradtatok itthon egyedül.

4. Se kereset, se boldogság nincs itthon,
Minden magyar siránkozhat úgy titkon;
Csak ellenség veszi mindenüzt körül,
Ki a szegény magyar sorsán úgy örül.
5. Tanácstalanul áll a nagy tanácsban,
Mihez kezdjen e cudar, rut világban?
Uj eszméket is hiába istenit:
Ő rajta már a vándorbot sem segít!
6. Nem is igen juthat be a szobába,
Hogy a maga sorsát ott letárgyalja,
Leginkább csak odakint kell ülnie
A poszton, hogy vigyázzon más bőrre.
7. Így elvérzik ő csendesen, mint a vad,
Kit a nagy csapás áldozattá avat,
Csak Jézus gyógyíthatja ki sebéből
Az Atyadvégtelen nagy kegyelméből.
8. ~~M~~Mért is jártatok hát annyit templomba? Valahá
Valahányszor harangok hívtak oda,
Ha ilyen szomorú lett az eredmény:
Bár áldással kezdődött a fegyvertény!
9. Anyák, lányok tanuljátok meg ebből:
Nem elég Istent tisztelni kívülről;
A templomunk akármilyen szép lehet,
Mindhiába, ha nincs belső tisztelet!
10. Azért veszett el ez a hős nemzedék,
Hogy térjen meg a megmaradt ezredék;
Tartson szigorú, gyászoló bánatot
A föld felett, kit vérevel, áztatott.
11. Boruljatok le a házi tüzhelynél,
Minden lélek imádkozzék, aki él
Az Urhoz, hogy könyörüljön mirajtunk,
Hátha még néhány jó napot láthatunk.

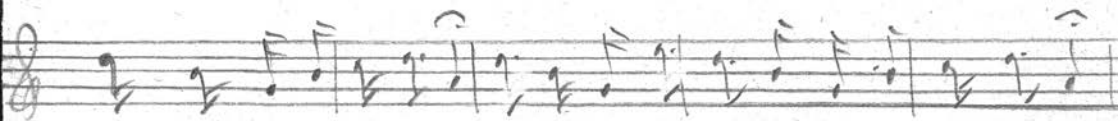
12. Szorgalmasan tanuljátok a törvényt:
Ügyetek irányítsátok a szerént,
Hogy az Atya szentséges akarata
Hiba nélkül legyen is végrehajtva.
13. A szomszédság annak iskolaterme,
Hol okosodik az ember értelme;
Világos lesz itt az életnek utja,
Mint azt Jézus nekünk meg is mutatta.
14. Így a lányok nem kerülnek piacra,
Hol a gonosz lélek őket eladja;
Megmaradnak a családi szentélyben,
S a legények nem vesznek el harctéren.
15. Ez a törvény szives teljesítése,
Ez pedig az Ige hü cselekvése;
Az igéé, ki tűzhelynél patakzik,
S kit a törvény ismerete igazít.

31. Zsoltár.

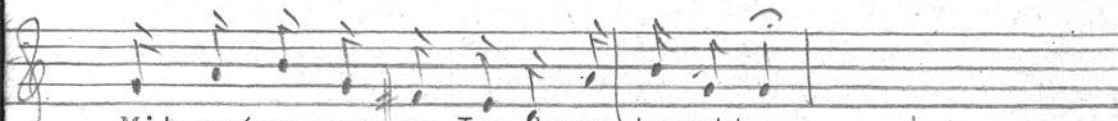
Bibliaóra, A törvény szentségéhez.

1. Holdvilágos, csillagos az éjtszaka, Kinyílnak a

szív virági alatta; Felszívják a sok üdítő harmatot,

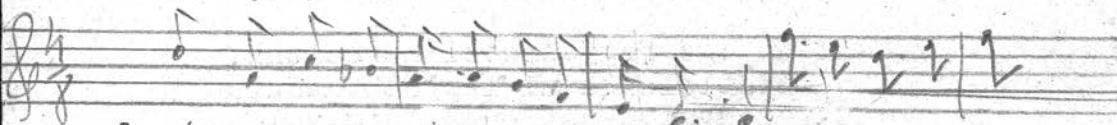
Mit egész nap az Ige harmatozott.

2. Elmereng a képzelet azok felett,
Amit nappal, látott, hallott, észrevett;
Szövegeti a sok gyűjtött emléket,
Kis köntöskét varr belőlök lelkének.
3. A szomszédban voltam én is aminap,
Hová hívogat egy szerény papilak;
Jámbor hivek gyűlnek oda hetenkint,
Ha a szent bibliaóra kezdődik.
4. A nagytiszteletü asszony szívesen
Fogadja vendégeit mind szívesen,
Szemé~~nk~~ egy mosolygó tekintete
Még a vadat is megszelidítette,
5. Letelepedék a vendégkoszoru,
Nem tekintve, ki milyen rangu, koru;
Megindult a szívek hü vallomása,
Mint az élővizek bő kutforrása.
6. Mig a hölgyek ájtatosan hallgatták,
Láttam az Igét leszállni mihozzánk;
Egy leányka alakjában megjelent
A Szentlélek, ki lakozik odafent.
7. A pásztor oldalán elhelyezkedék,
Kebelére hajtván szőke kis fejét;
Ajkaira szegzett vágyó szemekkel
Minden szavát mohósággal nyelte el.
8. Öröm sugárzott a gyermek arcáról,
Áhitat szólt minden mozdulatából;
Ugy nézett a Mesterre, mint Magdolna,
Mintha saját édes atyja lett volna.
9. Szent könyvében elmerült a tanítvány,
Barna bajsát gondosan simogatván;
Kincseiből eléhozá gyöngyeit,
Bölcsen kifejtván az Ur törvényeit.

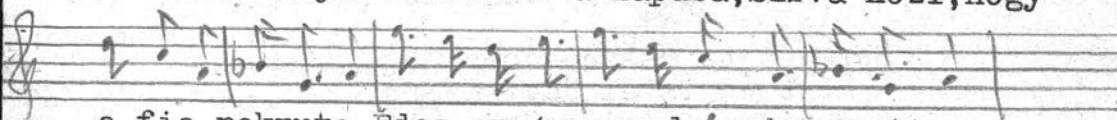
10. Törvény minden Atyánk szent akarátja,
A törvényt pedig szentséggé avatja,
Az emberi sziv hozzájárulása,
Hogy e törvényt tettekben is meglássa.
11. Boldogok, akik epedve hallgatják,
Mit beszélnek mindig a lelkiatyák,
Mert az Isten fiáinak hivatnak,
S nincsen semmi párja e földön annak.
12. A lelkek ilyen egyesülésében
A cselekvés tiszta magja megterem;
Megáldja azt a mi Atyánk két kézzel
Már e földön a szent növekedéssel. Ámen.

32. Zsoltár.

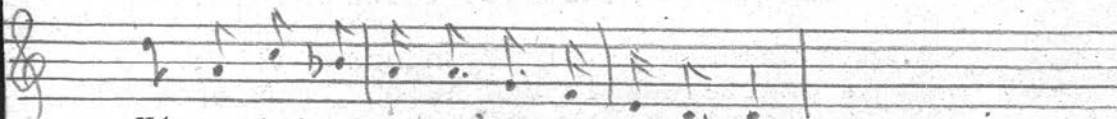
Törvényiskola. A törvény szentségéhez.

1. Édes anyám kiállott a kapuba, Sirva nézi, hogy

a fia rekruta. Édes anyám, nem leszek a gaáé,

Három évig leszek az iskoláé.

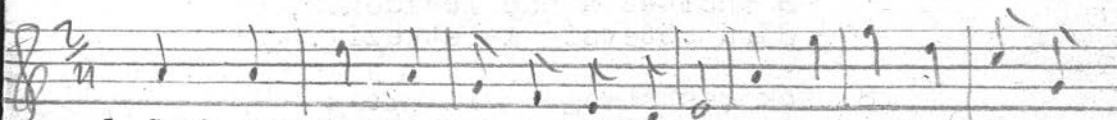
2. Édes fiam, mit fogsz te ott csinálni?
Szegény anyád magára fog maradni;
Ki fogja gyámolítani a jószágot.
Amit szegény apád kettőnkre hagyott?!

- 3.Édes anyám szívét ne bántsa semmi;
A jószágnak Isten gondját viseli,
Én pediglen megtanulom a törvényt,
Harcolni fogok Krisztusért aszerént.
- 4.Mert a Krisztus a mi igaz életünk,
Urunk, papunk, aki meghalt érettünk; •
Érte mi is szívörömet meghalunk,
Mert nincs az életre másféle utunk.
- 5.Ő küldött minket erre a világra,
Hogy harcoljunk a sátánnal, halálra;
És ha mi ~~xxx~~győzedelmesek leszünk
A Hálnali Csillagot adja nekünk.
~~6.A Hálnali Csillagot adja nekünk~~
- 6.De e harcnak módja nem a vérontás,
Melyben elesik a szegény embertárs.
A mi vérünk a bűnöst felemeli
És az Isten kedves fiává teszi.
- 7.Csak az Ige fegyverével harcolunk,
A Szentlélek a mi legfőbb hadurunk;
Ő vezényel szent sugallataival,
Miket a törvény verseiben javál.
- 8.Ebben a te beszédedben megnyugszom,
Mert én is az üdvösséget szomjazom.
Imáimmal utaidon követlek,
Harcaidban mindenütt veled leszek.
- 9.Am a harcnak ezzel még nincsen vége:
A szerzésnek is van külön szentsége;
Megtanuljuk, hogy kell a pénzrel bánni,
Hogy kell ezzel Istenünket szolgálni.
- 10.Mert Ő adott kölcsön nekünk girákat,
Hogy azokkal kezdjük hasznos munkákat,
S ezek busás jövedelmet hozzanak,
Nagy kamatot adhassunk majd az Urnak.
- 11.Megtanuljuk a szülőket tisztelni,
Mint kell őket szentségnek tekinteni;
Megszerezzük nekik is a nyugalmat,
Amit Atyánk érdemükért kijuttat.

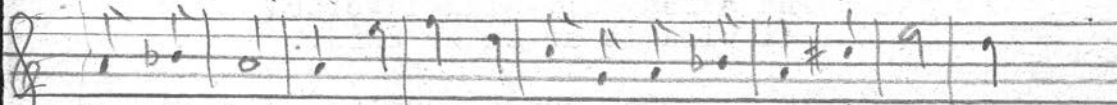
12. A szentséges Igét is kell ismerni,
Hogy cselekvésünk lehessen isteni;
S a viszonyok szentségébe eljussunk,
Változások által mindig javuljunk.
13. Az Ige szentségét tudni élvezet,
Mert a cselekvés szentségére vezet;
Igy kötődnek barátságos viszonyok,
Melyek között az ember könnyen mozog.
14. Akkor aztán a tűzhely melegénél
A családi fészekben új élet kél.
Az Atya munkájában így osztozunk,
Ezért áldást hint le reánk mi Urunk,
15. Ha így megtanultam én a szent Törvényt,
Hazamegyek én magához majd tüstént.
Együtt élünk a szülei kurián,
Eljátszom a legszebb zsoltárt furulyán.
16. Édes fiam, segítsen meg az Isten,
Áldjon meg Ő két kezével szívesen
Már e földön és majd a más világon,
A te munkád én is mindenben áldom!

33. Zsoltár.

Az Emberfia. Az Ige szentségéhez.

1. Csak egy Férfi van e világon, Az is, az én drága

Megváltóm! A jó Isten óh be nagyon szeretett, Hogy

10. Nem lehet másként Hozzá jutni,
Csak hódolva földre borulni;
Vagy kevélyen kelni Ellene
S gyűlölettel Reá tekintve.

11. De ki Őt egyszer megszerette,
Boldogság lesz örök élete;
Aki pedig Jézust gyűlöli,
Önkezével magát megöli.

12. Légy Istenem, édes Jézusom!
Néked magam fel is ajánlom; ~~Érted~~
Érted élni, halni kívánok
És Teveled harcolni fogok.

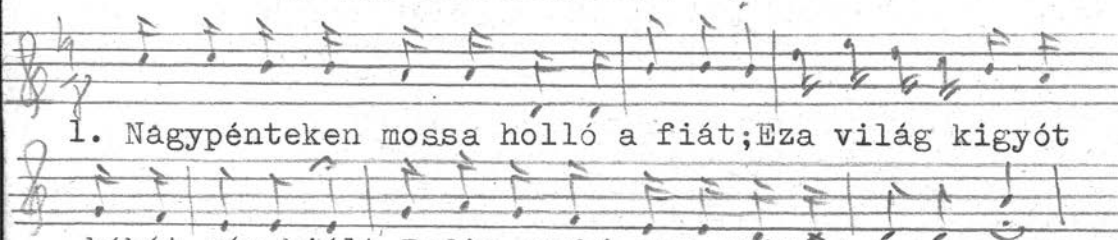
13. A Te világosságod fényi
Lelkemet a harcra vezérli;
Az igazság, mi Benned lángolt:
Meggyőzi az egész világot!

14. Minden viláгурalom ledől
S eltűnik a föld^{nek} szinéről
Mindegyiknek bűn vetett véget,
Mert mindegyik bűnben született.

15. De szeplőtlen Jézus hatalma:
Nincsen abban a bűnnek nyoma.
Királysága örök, végtelen:
Mert ártatlan, tiszta, büntelen!

34. Zsoltár.

Az Ige szentségéről.

1. Nagypénteken mossa holló a fiát; Eza világ kigyót
békát rám kiált. Pedig senki sem szólhat önmagától:

S még a pap is eretnekséggel vádól!

2. Ha mondom a Törvény fejezeteit,
Csodálatos hangulat keletkezik:
A hallgató rejti kedvenc eszméit,
Miket a szívében talán istenit.
3. Kinyitja virágait a hajnalka
Ha a napsugár azt megsimogatja;
Ám a bűnnek szíve mindjárt bezárul,
Mihelyt Jézus napsugara kitárul!
4. Szarvait behuzza a csiga-biga,
Ha utjába kerül bármi galiba;
A kivánság hasonlóan cselekszik,
Ha a Törvény szellemébe ütközik.
5. Ám az Atya hozta létre a csigát,
Ugy szintén a fekete holló fiát;
A kivánságnak sincs mitől félnie,
Hogyha tiszta és nincsen beszennyezve.
6. ^{de} Ki az Istentől fogantata,
Jézus szavát szívesen meghallgatja;
Szívvilágát szeretettel kitárja:
S az Ur szavát hü kebelébe zárja.
7. Alkalmatos talaj a szívnek földje:
Vigan burjánzik benne a sok perje.
De ha szántjuk, kapáljuk és öntözzük:
Megteremnek ott a legjobb gyümölcsök.
8. Mi szívünkről azt akarjuk mondani:
Ne nyomják el azt az élet gondjai;
Se tövisek benne ne teremjenek,
Inkább gyümölcsözzenek az erények.
9. Távoztassuk el tőle az ördögöt,
Ki a bűnben elejétől megrögzött;
El ne lopja szívünkéből a jó magot,
Mit Magvetőnk abba bele hullatott.